

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 117) samt *dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sørenskriver paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2099).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaal om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 119) samt *dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 123).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Chr. Hansen: Man plejer ikke her i Salen under første Behandling af Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse at tage Ordet, men jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. I Foraaret henvendte en Arbejdsmand Frants Hilarius Gustafson, Overgaden o. V. Nr. 24, København, sig til mig og spurgte mig, om jeg ikke vilde hjælpe ham til at faa at vide, hvorfor det to Gange var blevet ham nægtet at faa Indfødsret, endskønt han havde faaet Københavns Magistrats Anbefaling dertil. Man har ellers ofte givet det Skylden for Ikke-Meddelelse af Indfødsret, at Københavns Magistrat nægtede at anbefale vedkommende, der ønskede Indfødsret, men dette var altsaa

ikke Tilfældet her. Jeg henvendte mig da til den daværende Indenrigsminister, og denne henviste mig til en Fuldmægtig i Ministeriet. Ved Undersøgelse af Sagen viste det sig ogsaa, at den af mig omtalte Arbejdsmand Gustafson havde faaet Magistratens Anbefaling, men Grunden til, at han ikke var blevet optaget paa Indfødsretslovsforslaget, var, at han for 3—4 Aar siden havde nydt en lille Understøttelse af det offentlige paa Grund af Sygdom, og Ministeriet havde da ment, at man ikke saa snart efter dette burde gaa til at give ham Indfødsret. Det blev mig imidlertid sagt i Ministeriet, at hvis jeg vilde opfordre Manden til at indgive et nyt Andragende, vilde han formodentlig blive optaget paa Lovforslaget i Aar. Jeg meddelte den daværende Indenrigsminister dette, og Ministeren stillede sig velvilligt overfor Sagen. Jeg opfordrede altsaa Manden til paa ny at indgive Andragende om at faa Indfødsret, og det har han ogsaa gjort, men han findes heller ikke opført paa Lovforslaget i Aar. Manden er meget ked af, at han ikke i Aar kan faa Indfødsret, og særlig er hans Hustru — han er gift med en dansk Kvinde — og hans Børn kede af det. Det har nemlig til Følge, at hvis Manden bliver syg, kommer under det offentlige eller skulde dø, vil hans Familie let blive sendt ud af Landet til det Sted i Sverige, hvor han er forsørgelsesberettiget, og det er Familien meget bange for. Det kunde for øvrigt let være hændt i Foraaret. Ærede Medlemmer erindrers vist den store Ulykke, der skete paa Vesterbro ved Jernbanen under Nedlæggelsen af den store Kloak, idet Jorden skred sammen over en Del Arbejdere, hvorved en Mand blev slaet ihjel, og den af mig omtalte Mand blev haardt kvæstet, saa han har været syg deraf indtil Dato. Det kunde altsaa let være hændt, at hans Hustru og Børn maatte være flyttet over til et fremmed Land.

Nu indrømmer jeg, at det maaske noget er min Skyld, at Manden ikke er kommet med paa indeværende Aars Lovforslag, idet jeg, saa snart Lovforslaget var fremlagt i Landstinget, burde have efterset, om hans Navn var opført der, men jeg kom ikke straks i Tanker derom. Først for en halv Snes Dage siden undersøgte jeg Lovforslaget, men da havde Landstingsudvalget allerede afgivet Betænkning, og det var altsaa saa sent, at jeg ikke kunde faa ham optaget derpaa. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, at han her i Folketinget bliver optaget